

[Steen Folke.]

personale i et længere fremtidsperspektiv som grundlag for adgangsbegrænsning. Vi vender os imod den, og vi vender os naturligvis også mod en nedskæring her, som hænger snævert sammen med, at man har indført adgangsbe- grænsning.

Så er der det andet hovedpunkt, nemlig for- søget på at samordne uddannelserne inden for sundhedssektoren. Herom vil jeg gerne sige, at det har vi langt større sympati for. Man må nok erkende, at således som det er udformet i forslaget, er det nogle meget spæde skridt, der tages i retning af en samordning. Der er ikke så meget konkret, og det understreges, at der slet ikke er tale om nogen egentlig integration af kortere- og længerevarende sundhedsuddannel- ser. Men alligevel, dette at der bliver et lokale- mæssigt fællesskab, dette at man etablerer et forsøg med et sådant fakultet, mener jeg i sig selv er positive skridt, som vi sådan set godt kan støtte.

Jeg mener, det er vigtigt, at der sker et sam- arbejde mellem de korterevarende sundhedsud- dannelser, altså sygeplejersker, fysioterapeuter, sygehjælpere, og hvad det nu er, og de længere- varende uddannelser, først og fremmest læ- geuddannelsen. Med lidt optimisme kunne man måske forestille sig, at det kunne medvirke til at nedbryde det på mange måder umyndiggø- rende hospitalshierarki og sikre, at den ene hånd i behandlingen bedre vidste, hvad den anden hånd foretog sig.

Det er klart, at man også kunne foreslå, at der i en sådan sundhedssektoruddannelses- reform i langt større grad skulle inddrages de sociale aspekter ved sygdomme. Mange af de så- kaldte sygdomme skyldes jo forhold i miljøet, både i produktionen og i boligområderne og miljøet i øvrigt. Det er klart, at hele spørgsmå- let om i højere grad at gå over til en forebyg- gende indsats var noget, man kunne tage op i forbindelse med et sådant forsøg og en større og mere omfattende uddannelsesreform.

Som sagt ser vi i VS positivt på hele denne side af lovforslaget. Alligevel vejer det første punkt, dette med nedskæringen som følge af adgangsbegrænsningen, så tungt, at jeg med det samme kan sige, at vi agter at stemme imod forslaget i den udformning, det har.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Behandlingen af dette lovforslag har jo meget karakteristisk afspejlet nogle af de gene-

relle problemer vedrørende uddannelsespolitik- ken, som kan genfindes i enhver debat her i folketinget. Det er dels en stillingtagen til ad- gangsbegrænsning, dels en stillingtagen til be- sparelserne, hvor den ene side af salen er for, og hvor den anden side af salen er imod, dels en stillingtagen til forsøg inden for uddannel- sessektoren, hvor man kan lave en stort set lige så hård opdeling. Jeg håber, at vi på trods af disse karakteristiske forskelle under det videre arbejde med lovforslaget kan finde frem til et bæredygtigt forslag.

Jeg skal kort kommentere nogle af de be- mærkninger, der har været gjort af de enkelte ordførere.

Hr. Svend Andersen (Rosk. a.) behøver jeg ikke at sige så meget til, for hr. Svend Ander- sen (Rosk. a.) holdt det sædvanlige frem- skridtsforedrag vedrørende de højere uddan- nelser. Det har jeg ved andre lejligheder haft mulighed for at erklære mig uenig i, og det er jeg fortsat.

Så havde hr. Bertel Haarder nogle mere principielle bemærkninger, først og fremmest om spørgsmålet om centralisering og decentra- lisering og omkring de såkaldte stordriftsfor- dele. Det, der er tale om her, er i virkelighe- den, at man forsøger at lave en fornuftig ud- nyttelse af allerede etablerede fællesfaciliteter. Jeg er sikker på, at når hr. Bertel Haarder igen studerer lovforslaget nøje, vil han være op- mærksom på, at vi rent faktisk i første og anden byggeetape har bundet os til en lang række ting, som vi simpelt hen ingen som helst fornøjelse får af, hvis vi tager det skridt, som hr. Bertel Haarder foreslog eller i alle tilfælde overvejede, nemlig at vi skulle skære i hvert fald femte, måske også fjerde etape væk. Derfor mener jeg sådan set ikke, at vi skal tage den dis- kussion nu. Den skulle have været taget, den- gang lovforslaget blev vedtaget, og da mente dette ting som bekendt noget andet.

I virkeligheden er venstre og socialdemokra- tiet ikke spor uenige om det ønskelige i merit- overførsel. Vi er heller ikke spor uenige om det ønskelige i at skabe lettere overgange. Der er da heller ikke det fjerneste i dette lovforslag, der modarbejder disse fælles intentioner - tværtimod.

Hr. Bertel Haarder havde også nogle nega- tive bemærkninger om samordning i det hele taget. Det forstår jeg egentlig ikke på bag- grund af det konkrete lovforslag, for her er jo netop - hvad hr. Steen Folke i øvrigt også be-